

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6S/88/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1015200599
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Langová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1015200599.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: Panoramis, s.r.o., so sídlom Ulica 29.augusta 32/B, 811 09 Bratislava, právne zastúpený: VIVID LEGAL, s.r.o., so sídlom Plynárenská 7/A, 821 09 Bratislava, proti odporcovi: Finančné riaditeľstvo SR, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave návrh **z a m i e t a**.

Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I.

Návrhom doručeným Krajskému súdu v Bratislave dňa 7.4.2015 sa navrhovateľ domáhal, aby Krajský súd v Bratislave uložil odporcovi, aby o jeho odvolaní zo dňa 20.12.2012 s názvom „Odvolanie proti rozhodnutiu (oznámeniu) Daňového úradu Bratislava zo dňa 18.06.2012, číslo 9102303/5/835685/2012", ktoré podal proti rozhodnutiu Daňového úradu Bratislava zo dňa 18.06.2012 s názvom „Oznámenie", číslo 9102303/5/835685/2012, rozhodol do 30 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia. Ďalej sa domáhal, aby Krajský súd v Bratislave uložil odporcovi, aby aj jeho odvolaní zo dňa 04.03.2013 s názvom „Odvolanie proti rozhodnutiu (oznámeniu) Daňového úradu Bratislava zo dňa 13.09.2012, číslo 9102303/5/2551320/2012", ktoré podal proti rozhodnutiu Daňového úradu Bratislava zo dňa 13.09.2012 s názvom „Oznámenie", číslo 9102303/5/2551320/2012, taktiež rozhodol do 30 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia. Navrhovateľ sa zároveň domáhal náhrady trov konania.

V podanom návrhu uviedol, že z dôvodu právnej istoty podal proti Oznámeniu odporcu č. 1100302/1/32338/2015/857 zo dňa 22.01.2015 a Oznámeniu č. 1100302/1/32363/2015/857 zo dňa 22.01.2015) aj žalobu na preskúmanie zákonnosti týchto rozhodnutí podľa ust. § 247 a nasl. OSP. Napriek tomu zastáva názor, že ku dňu vyhotovenia tohto návrhu je odporca bezdôvodne a v rozpore so zákonom nečinný, pretože riadne v odvolacom konaní nepreskúmal prvostupňové rozhodnutia a nerozhodol o riadnych opravných prostriedkoch (odvolaniach) inkorporovaných do odvolaní proti prvostupňovým rozhodnutiam, tak za účelom poistenia si svojej pozície podal aj žalobu podľa ust. § 247 a nasl. OSP. Táto žaloba je vedená pod sp. zn. 5S/80/2015 na Krajskom súde v Bratislave.

Ďalej uviedol pri opísaní skutkového stavu, že mu vznikol v zmysle ust. § 79 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení účinnom do 30.11.2011 (ďalej len „Zákon o DPH") nárok na nadmerný odpočet za mesiac december 2010 vo výške XXX.XXX,XX €. Nárok na nadmerný odpočet si uplatnil v daňovom priznaní za zdaňovacie obdobie december 2010, podanom dňa 25.01.2011. Dňa 22.03.2011 začal vtedajší Daňový úrad Bratislava I u neho daňovú kontrolu. Daňová kontrola bola ukončená dňa 24.06.2011 prerokovaním protokolu z daňovej kontroly zo dňa 20.06.2011, č. 600/322/148132/2011/GuzM, v ktorom sa vzdal práva na vyjadrenie. Dňa 27.06.2011 vtedajší Daňový

úrad Bratislava I vydal platobný výmer č. 600/232/150754/11/ Sal, ktorým mu určil nadmerný odpočet vo výške XXX.XXX,XX €. Suma nadmerného odpočtu bola na jeho účet pripísaná dňa 04.07.2011.

Navrhovateľ podaním zo dňa 18.05.2012 s názvom „Žiadosť o zaplatenie sankčného úroku (úroku z omeškania)", doručeným Daňovému úradu Bratislava dňa 24.05.2012, požiadal Daňový úrad Bratislava o vydanie rozhodnutia o priznaní sankčného úroku vo výške 15 % zo sumy XXX.XXX,XX € za obdobie od 29.03.2011 do 03.07.2011 a zaplatenie sankčného úroku na jeho určený účet. Daňový úrad Bratislava listom zo dňa 18.06.2012 s názvom „Oznámenie", č. 9102303/5/835685/2012, doručeným mu dňa 22.06.2012 (ďalej len „Oznámenie č. 9102303/5/835685/2012"), upovedomil ho o skutočnosti, že mu sankčný úrok neprináleží. Navrhovateľ podaním zo dňa 10.07.2012 s názvom „Upozornenie na povinnosť vydať rozhodnutie; Upozornenie na hrozbu márneho uplynutia lehoty na vydanie rozhodnutia", doručeným Daňovému úradu Bratislava dňa 16.07.2012 opätovne žiadal o priznanie a zaplatenie sankčného úroku a súčasne (reagujúc na Oznámenie číslo 9102303/5/835685/2012) upozornil Daňový úrad Bratislava na skutočnosť, že o nepriznaní sankčného úroku je povinný vydať riadne rozhodnutie (a nie „oznámenie"). Daňový úrad Bratislava listom zo dňa 13.09.2012 s názvom „Oznámenie", č. 9102303/5/2551320/2012, doručeným mu dňa 19.09.2012 (ďalej len „Oznámenie číslo 9102303/5/2551320/2012"), opätovne ho upovedomil o skutočnosti, že mu sankčný úrok neprináleží. K svojej povinnosti vydať o nepriznaní sankčného úroku riadne rozhodnutie sa Daňový úrad Bratislava nevyjadril.

Navrhovateľ podaním zo dňa 20.12.2012 s názvom „Odvolanie proti rozhodnutiu (oznámeniu) Daňového úradu Bratislava zo dňa 18.06.2012, č. 9102303/5/835685/2012", doručeným Daňovému úradu Bratislava dňa 27.12.2012 (ďalej len „Odvolanie proti Oznámeniu číslo 9102303/5/835685/2012"), podal proti Oznámeniu číslo 9102303/5/835685/2012 riadny opravný prostriedok - odvolanie podľa ust. § 72 a nasl. Daňového poriadku a alternatívne sa domáhal uskutočnenia opatrenia proti nečinnosti podľa ust. § 66 Daňového poriadku. Daňový úrad Bratislava listom zo dňa 18.01.2013 s názvom „Oznámenie", č. 9102303/5/147242/2013, doručeným mu dňa 22.01.2013, oznámil, že Oznámenie č. 9102303/5/835685/2012 nie je rozhodnutím, a preto proti nemu nemožno podať odvolanie. Navrhovateľ sa domáhal nápravy podaniami zo dňa 04.03.2013, 16.04.2013 a 11.12.2014, o ktorých bolo rozhodnuté odporcom prostredníctvom Oznámenia č. 1100302/1/32338/2015 zo dňa 22.01.2015.

Ďalej navrhovateľ podaním zo dňa 04.03.2013 s názvom „Odvolanie proti rozhodnutiu (oznámeniu) Daňového úradu Bratislava zo dňa 13.09.2012, č. 9102303/5/2551320/2012", doručeným Daňovému úradu Bratislava dňa 06.03.2013, podal proti Oznámeniu č. 9102303/5/2551320/2012 riadny opravný prostriedok - odvolanie podľa ust. § 72 a nasl. Daňového poriadku a alternatívne sa domáhal uskutočnenia opatrenia proti nečinnosti podľa ust. § 66 Daňového poriadku. Daňový úrad Bratislava listom zo dňa 20.03.2013 s názvom „Oznámenie", č. 9102303/5/1045645/2013, doručeným dňa 25.03.2013, mu oznámil, že Oznámenie č. 9102303/5/2551320/2012 nie je rozhodnutím, a preto proti nemu nemožno podať odvolanie. Navrhovateľ sa opätovne podaniami zo dňa 17.4.2013, 14.6.2013 a 11.12.2014 domáhal nápravy. Odporca vybavil odvolanie proti oznámeniu č. 9102303/5/2551320/2012 listom zo dňa 22.01.2015 s názvom Oznámenie k urgencii na vydanie rozhodnutia o odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu správcu dane č. 1100302/1/32363/2015/857.

Nečinnosť navrhovateľ videl v tom, že jednotlivé opravné prostriedky inkorporované do odvolaní proti prvostupňovým rozhodnutiam odporcu, z jeho strany vybavené neboli. Odporca zareagoval až po doručení urgencii proti prvostupňovým rozhodnutiam a tieto vybavil oznámeniami č. 1100302/1/32338/2015/857 zo dňa 22.01.2015 a č.1100302/1/32363/2015/857 zo dňa 22.01.2015. S poukazom na ustanovenia § 65 ods. 1 - 3, § 72 ods. 1, § 73 ods. 1,2 a 4, § 74 ods. 2 daňového poriadku je podľa navrhovateľa zrejmé, že vychádzajúc z týchto ustanovení odvolací orgán je povinný vydať rozhodnutie o odvolaní bezodkladne, najneskôr do 8 dní odo dňa predloženia veci odvolaciemu orgánu, prípadne do 30 dní, ak nebolo možné rozhodnúť skôr (teda ak to povaha veci nepripustila alebo ak na základe dokladov predložených daňovým subjektom nebolo možné skôr rozhodnúť). Výlučne v prípade zložitých vecí má odvolací orgán dlhšiu lehotu na rozhodnutie - vtedy je povinný vydať rozhodnutie o odvolaní najneskôr do 60 dní odo dňa predloženia veci odvolaciemu orgánu. Uvedené lehoty na vydanie rozhodnutia o odvolaní je možné predĺžiť, avšak jedine v prípade, že základné lehoty na vydanie rozhodnutia podľa ust. § 65 ods. 1 daňového poriadku ešte neuplynuli, alebo ide o mimoriadne zložitý prípad alebo nastali iné závažné okolnosti alebo ide o prípad osobitnej povahy a súčasne o predĺžení lehoty rozhodne Ministerstvo.

Navrhovateľ za účelom nápravy nezákonného stavu spôsobeného nečinnosťou odporcu vyčerpал všetky dostupné efektívne právne prostriedky podľa osobitného predpisu. Uviedol, že sa snažil dosiahnuť zjednotenie nápravy prostredníctvom urgencií na rozhodnutie o podaných odvolaniach. Vzhľadom na obsah urgencií na rozhodnutie o odvolaniach je v zmysle § 3 ods. 2 zákona č. 9/2010 Z. z. o sťažnostiach potrebné dospieť k záveru, že urgencie na rozhodnutie o podaných odvolaniach sú sťažnosťami podľa zákona o sťažnostiach. Ani tieto urgencie s povahou sťažnosti však neboli vybavené tak, aby ich vybavenie viedlo k náprave nezákonného stavu a k odstráneniu nečinnosti odporcu.

Podaním doručeným krajskému súdu dňa 08.04.2015 opätovne navrhovateľ poukázal na súvisiace konanie vedené na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 5S/80/2015, podaním doručeným dňa 21.01.2016 doplnil judikatúru na svoju podporu a podaním doručeným dňa 05.02.2016 sa k veci opätovne vyjadril.

II.

Odporca vo svojom vyjadrení doručenom Krajskému súdu v Bratislave dňa 11.05.2015 uviedol, že navrhovateľ podal už dňa 19.12.2013 proti odporcovi - Daňovému úradu Bratislava návrh proti nečinnosti orgánu verejnej správy, t.j. Daňového úradu Bratislava, v ktorom sa domáhal, aby súd uložil daňovému úradu povinnosť konať a rozhodnúť o jeho žiadosti vo veci vrátenia sankčného úroku zo dňa 18.05.2012. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 1S/304/2013-170 zo dňa 16.10.2014 návrh navrhovateľa spol. Panoramis, s.r.o. zamietol a konštatoval, že odporca nevykazoval žiadne znaky nečinnosti. Odporca mal za to, že navrhovateľ v predmetnom návrhu (podanom dňa 07.04.2015) proti nečinnosti orgánu verejnej správy, t.j. Finančného riaditeľstva Slovenskej Republiky, celú vec nesprávne právne posúdil, nerešpektuje uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/304/2013-170 vydané v predmetnej veci a požaduje také uloženie povinnosti odporcovi, ktoré je v priamom rozpore so závermi uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/304/2013-170. Ďalej opísal skutkový stav a uviedol, že súvislosti s právoplatným uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 S/304/2013-170 Finančné riaditeľstvo SR obdržalo dňa 12.12.2014 dve elektronické podania spoločnosti VIVID LEGAL, s.r.o., právneho zástupcu spoločnosti Panoramis, s.r.o., nazvané Urgencia na vydanie rozhodnutia o odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu správcu "dane; t.j. proti oznámeniu Daňového úradu Bratislava zo dňa 18.06.2012 č. 9102303/5/835685/2012 a „Urgencia na vydanie rozhodnutia o odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu správcu dane, t.j. proti oznámeniu Daňového úradu Bratislava zo dňa 13.09.2012 číslo 9102303/5/2551320/2012". Podanými urgenciami sa spoločnosť Panoramis, s.r.o., odvolávajúc sa na uznesenie súdu, o tom že daňovým úradom vydané oznámenia možno považovať za rozhodnutia, domáhala, aby odvolací orgán rozhodol o podaných odvolaniach zo dňa 20.12.2012 a 04.03.2013 voči týmto rozhodnutiam. Na uvedené dve urgencie Finančné riaditeľstvo SR reagovalo dvoma oznámeniami, a to Oznámením č. 1100302//32338/2015/857 zo dňa 22.01.2015 k urgencii na vydanie rozhodnutia o odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu správcu dane (t.j. proti oznámeniu Daňového úradu Bratislava zo dňa 18.06.2012 č. 9102303/5/835685/2012) a Oznámením č. 1100302/1/32363/2015/857 zo dňa 22.01.2015 k urgencii na vydanie rozhodnutia o odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu správcu dane (t.j. proti oznámeniu Daňového úradu Bratislava zo dňa 13.09.2012 č. 9102303/5/2551320/2012).

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že navrhovateľ sa na základe uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/304/2013-170 domáha, aby Finančné riaditeľstvo SR, ako odvolací orgán spätne rozhodovalo o podaných odvolaniach voči oznámeniam, t.j. aby rozhodlo o jeho odvolaní zo dňa 20.12.2012 proti oznámeniu Daňového úradu Bratislava číslo 9102303/5/835685/2012 zo dňa 18.06.2012 a o jeho odvolaní zo dňa 04.03.2013 proti oznámeniu Daňového úradu Bratislava číslo 9102303/5/2551320/2012 zo dňa 13.09.2012. Podľa názoru odporcu je uvedená požiadavka navrhovateľa v rozpore s právoplatným Uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/304/2013-170, ako aj v rozpore so zákonom č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Argumentácia navrhovateľa zhrnutá v návrhu nie je relevantná, odvolania, ako riadne opravné prostriedky podané proti prvostupňovým rozhodnutiam) neboli Oznámením FR SR číslo 1100302/1/183735/2013/857 zo dňa 16.04.2013 - „vybavenie podania 1" a Oznámením FR SR číslo

1100302/1/287924/2013/857 zo dňa 14.06.2013 - „vybavenie podania 2" vybavené, keďže boli vybavené priamo Daňovým úradom Bratislava a to Oznámením číslo 9102303/5/147242/2013 zo dňa 18.01.2013, („Oznámenie 3") a Oznámením číslo 9102303/5/1045645/2013/Sal zo dňa 20.03.2013, („Oznámenie 4"). Daňový úrad nepostúpil obdržané odvolania voči oznámeniam Finančnému riaditeľstvu SR, vybavil ich sám „Oznámením 3" a „Oznámením 4" a Finančnému riaditeľstvu SR tak nemohla vzniknúť po doručení odvolaní povinnosť preskúmať „Oznámenie 1" a „Oznámenie 2". Odporca tak neodmietol primárne rozhodnúť o riadnych opravných prostriedkoch pre nedostatok kompetencie, ale z dôvodu, že o odvolaniach už rozhodol prvostupňový orgán, Daňový úrad Bratislava. V prípade, ak navrhovateľ nebol s rozhodnutím Daňového úradu Bratislava - „Oznámením 3" a „Oznámením 4" stotožnený, mal možnosť podľa uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/304/2013-170 podať žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia - Oznámenia 3" a „Oznámenia 4" a domáhať sa ich zrušenia na príslušnom krajskom súde.

Navrhovateľ nevyužil ani ďalší prostriedok na nápravu nezákonného stavu, spôsobeného domnelou nečinnosťou správneho orgánu, keď nepodal sťažnosť v zmysle zákona číslo 9/2010 Z. z. o sťažnostiach. Navrhovateľ síce tvrdil, že podané urgencie na vydanie rozhodnutia o odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu správcu dane zo dňa 12.12.2014 sú vzhľadom na ich obsah sťažnosťami. S uvedeným názorom navrhovateľa sa odporca, ale nemôže stotožniť. Predmetné urgencie zo dňa 12.12.2014 boli podané výlučne až v súvislosti s právoplatným uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/304/2013-170 v predmetnej veci zo dňa 16.10.2014 s tým, že tieto nespĺňali definičné znaky sťažnosti a podľa obsahu mali jednoznačný charakter žiadosti. Keďže neexistoval zákonný dôvod, prečo by mal správny orgán podané urgencie považovať za sťažnosti, Finančné riaditeľstvo SR podané urgencie posúdilo v zmysle § 13 ods. 3 daňového poriadku podľa obsahu ako urgencie žiadosti na vydanie rozhodnutia a predmetné urgencie vybavilo Oznámením č. 1100302/1/32338/2015/857 zo dňa 22.01.2015 a Oznámením č. 1100302/1/32363/2015/857 zo dňa 22.01.2015. Podľa informácií, ktoré má odporca k dispozícii, na tento postup správneho orgánu navrhovateľ rovnako žiadnu sťažnosť nepodal a nevyužil ani ďalší prostriedok ochrany svojich práv za účelom nápravy nezákonného stavu spôsobeného údajnou nečinnosťou odporcu, keď nepodal podnet na upozornenie prokurátora podľa zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre.

Odporca navrhol, aby krajský súd návrh ako nedôvodný zamietol v zmysle § 250t ods. 4 O.s.p.

III.

Podľa § 250t ods. 1 O.s.p., fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Podľa § 250t ods. 4 O.s.p., súd o návrhu rozhodne bez pojednávania uznesením. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a primeranú lehotu, nie však dlhšiu ako tri mesiace, v ktorej je orgán verejnej správy povinný rozhodnúť. Súd môže na návrh orgánu verejnej správy túto lehotu predĺžiť. Nedôvodný alebo neprípustný návrh súd zamietne.

Podľa § 66 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní, ak orgán príslušný na rozhodnutie v daňovom konaní je v tomto konaní nečinný a nerozhodne ani v lehotách ustanovených v § 65 ods. 1 a 2 a nápravu nemožno dosiahnuť inak a povaha veci to nevyklučuje, je príslušný vo veci rozhodnúť druhostupňový orgán.

Podľa § 72 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní, proti rozhodnutiu možno podať odvolanie, ak tento zákon neustanovuje inak alebo ak sa účastník konania odvolania nevzdal písomne alebo ústne do zápisnice.

Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 9/2010 Z.z. o sťažnostiach, sťažnosť je podanie fyzickej osoby alebo právnickej osoby (ďalej len "sťažovateľ"), ktorým

- a) sa domáha ochrany svojich práv alebo právom chránených záujmov, o ktorých sa domnieva, že boli porušené činnosťou alebo nečinnosťou (ďalej len "činnosť") orgánu verejnej správy,
 - b) poukazuje na konkrétne nedostatky, najmä na porušenie právnych predpisov, ktorých odstránenie je v pôsobnosti orgánu verejnej správy.
- (2) Podanie sa posudzuje podľa obsahu.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 9/2010 Z. z. o sťažnostiach, sťažnosťou podľa tohto zákona nie je podanie, ktoré má charakter dopytu, vyjadrenia, názoru, žiadosti, podnetu alebo návrhu a nie je v ňom jednoznačne vyjadrené, ochrany akého svojho práva alebo právom chráneného záujmu sa osoba domáha.

Z administratívneho spisu mal súd preukázané, že oznámením č. 9102303/5/835685/2012 zo dňa 18.06.2012, Daňový úrad Bratislava nepriznal navrhovateľovi sankčný úrok za obdobie neoprávnene zadržovaných peňažných prostriedkov navrhovateľ k oznámeniu č. 9102303/5/835685/2012 zo dňa 18.06.2012 podal dňa 16.07.2012 na Daňový úrad Bratislava upozornenie na povinnosť vydať rozhodnutie a upozornenie na hrozbu márneho uplynutia lehoty na vydanie rozhodnutia. Daňový úrad Bratislava oznámením č. 9102303/5/2551320/2012 zo dňa 13.09.2012 uviedol, že postupoval v súlade so zákonom. Odvolaním zo dňa 20.12.2012 podal navrhovateľ odvolanie proti oznámeniu Daňového úradu Bratislava č. 9102303/5/835685/2012. Oznámením č. 9102303/5/147242/2013 zo dňa 18.01.2013 daňový úrad uviedol, že v zmysle § 72 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z. je možné podať odvolanie len proti rozhodnutiu a nie proti oznámeniu.

Navrhovateľ podal odvolanie proti rozhodnutiu Daňového úradu Bratislava č. 9102303/5/2551320/2012 zo dňa 13.09.2012, pričom daňový úrad oznámením č. 9102303/5/1045645/2013 zo dňa 20.03.2013 opätovne oznámil navrhovateľovi, že je možné podať odvolanie len proti rozhodnutiu a nie proti oznámeniu.

Podaním zo dňa 04.03.2013 doručil navrhovateľ odporcovi (Finančnému riaditeľstvu SR) odvolanie proti oznámeniu č. 9102303/5/835685/2012 ako aj doplnenie argumentácie. Ten oznámením č. 1100302/1/183735/2013/857 zo dňa 16.04.2013 preskúmal skutkový stav a uviedol, že daňový úrad nebol nečinný vo veci podania žiadosti o vyplatenie úroku. Podaním zo dňa 17.04.2013 doručil navrhovateľ Finančnému riaditeľstvu SR odvolanie proti rozhodnutiu č. 9102303/5/2551320/2012 zo dňa 13.09.2012. O tomto odvolaní rozhodlo Finančné riaditeľstvo SR oznámením č. 1100302/1/287924/2013/857 zo dňa 14.06.2013 tak, že opätovne uviedlo, že daňový úrad nebol vo veci nečinný.

Z administratívneho spisu mal súd zistené, že navrhovateľ podal sťažnosť doručenú Finančnému riaditeľstvu SR dňa 15.07.2013 proti nečinnosti Daňového úradu Bratislava. Táto sťažnosť bola prešetrená daňovým úradom pod poradovým č. 47/2013 s tým, že bola vyhodnotená ako neopodstatnená. Ďalej navrhovateľ dňa 11.12.2014 podal urgenciu na vydanie rozhodnutia o odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu správcu dane č. 9102303/5/835685/2012 zo dňa 18.06.2012 a oznámeniu č. 9102303/5/2551320/2012 zo dňa 13.09.2012. Finančné riaditeľstvo oznámením č. 1100302/1/32338/2015/857 a č. 1100302/1/32363/2015/857 zo dňa 22.01.2015 uviedlo, že Finančné riaditeľstvo nie je oprávnené rozhodovať o odvolaní voči oznámeniam.

Zo súdneho spisu mal súd preukázané, že navrhovateľ podal žalobu vedenú na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 5S/80/2015, kde sa domáha preskúmania zákonnosti právoplatných rozhodnutí označených ako:

1. Oznámenie k urgencii na vydanie rozhodnutia o odvolaní proti rozhodnutiu správcu dane, t.j. Oznámeniu Daňového úradu Bratislava zo dňa 18.06.2012 č. 9102303/5/835685/2012 (č. 1100302/1/32338/2015/857 zo dňa 22.01.2015)
2. Oznámenie k urgencii na vydanie rozhodnutia o odvolaní proti rozhodnutiu správcu dane, t.j. Oznámeniu Daňového úradu Bratislava zo dňa 13.09.2012 č. 9102303/5/2551320/2012 (č. 1100302/1/32363/2015/857 zo dňa 22.01.2015)

Inštitút konania proti nečinnosti orgánu verejnej správy upravený v štvrtej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je určený na ochranu fyzických alebo právnických osôb, pokiaľ orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom. Predpokladom úspešnosti takéhoto návrhu je, že správny orgán je nečinný, teda nekoná v rozpore s konkrétnym ustanovením právnej normy, ktorá ho oprávňuje a súčasne aj zaväzuje konať a rozhodnúť. Konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy sa začína podaním návrhu, ktorý musí obsahovať tvrdenie, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný. Nečinnosť je v podstate pasivita správneho orgánu vo veciach, ktoré mu boli predložené na rozhodnutie, aj keď niet žiadnej zákonnej alebo faktickej prekážky na to, aby správny orgán konal a rozhodol. Nečinnosť sa najčastejšie prejavuje v opomenutí predpísaných úkonov (napr. vykonávanie úkonov bez vedomia účastníkov, opomenutie predvolať účastníka) alebo v zbytočných prietahoch (v nerobení žiadnych úkonov) pri postupe správneho orgánu, ale môže sa prejaviť aj v tom, že namiesto rozhodnutia správny orgán tvrdí nedostatok právomoci a vec vybaví listom alebo informáciou, prípadne konanie zastaví záznamom v spise a pod.

Povinnosťou navrhovateľa, ktorú musí v návrhu uviesť, je odôvodnenie jeho tvrdenia, prečo by mal orgán verejnej správy konať, tzn. z ktorého ustanovenia slovenského právneho poriadku vyplýva tomuto orgánu verejnej správy takáto pôsobnosť a právomoc, prípadne vecná a miestna príslušnosť pre vybavenie danej veci a následne aj povinnosť vykonať požadovanú činnosť, a prečo sa domnieva, že mu svedčí právo požadovať takéto konanie od orgánu verejnej správy, resp. prečo činnosť, ktorú doteraz orgán verejnej správy vykonal, možno kvalifikovane označiť ako nečinnosť. Všetky uvedené závery sú významovo obsiahnuté vo výklade rozsahu slovného spojenia „nekonanie bez vážneho dôvodu“ spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom.

Z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžnč/1/2011 vyplýva nasledovné: „Súd, ktorý je príslušný rozhodovať o návrhu proti nečinnosť správneho orgánu musí splnenie podmienok podľa § 250t ods. 1 OSP posudzovať individuálne vo svetle okolností konkrétneho prípadu, rešpektujúc účel tohto právneho prostriedku, ktorým je poskytnutie efektívnej a účinnej ochrany osobe, ktorej práva alebo právom chránené záujmy môžu byť dotknuté nečinnosťou orgánu verejnej správy v konkrétnom konaní.“

V predmetnej veci sa navrhovateľ domáhal, aby Krajský súd v Bratislave uložil odporcovi, aby o jeho podanom odvolaní zo dňa 20.12.2012 s názvom „Odvolanie proti rozhodnutiu (oznámeniu) Daňového úradu Bratislava zo dňa 18.06.2012, číslo 9102303/5/835685/2012“, ktoré podal proti rozhodnutiu Daňového úradu Bratislava zo dňa 18.06.2012 s názvom „Oznámenie“, číslo 9102303/5/835685/2012, rozhodol do 30 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia. Ďalej sa domáhal, aby Krajský súd v Bratislave uložil odporcovi, aby aj o jeho podanom odvolaní zo dňa 04.03.2013 s názvom „Odvolanie proti rozhodnutiu (oznámeniu) Daňového úradu Bratislava zo dňa 13.09.2012, číslo 9102303/5/2551320/2012“, ktoré podal proti rozhodnutiu Daňového úradu Bratislava zo dňa 13.09.2012 s názvom „Oznámenie“, číslo 9102303/5/2551320/2012, taktiež rozhodol do 30 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia. Navrhovateľ sa zároveň domáhal náhrady trov konania.

Po preskúmaní administratívneho spisu má krajský súd za preukázané, že oznámením č. 9102303/5/835685/2012 zo dňa 18.06.2012, Daňový úrad Bratislava nepriznal navrhovateľovi sankčný úrok za obdobie neoprávnene zadržovaných peňažných prostriedkov. Navrhovateľ k oznámeniu č. 9102303/5/835685/2012 zo dňa 18.06.2012 podal dňa 16.7.2012 na Daňový úrad Bratislava upozornenie na povinnosť vydať rozhodnutie a upozornenie na hrozbu márneho uplynutia lehoty na vydanie rozhodnutia. Daňový úrad Bratislava oznámením č. 9102303/5/2551320/2012 zo dňa 13.9.2012 uviedol, že postupoval v súlade so zákonom. Odvolaním zo dňa 20.12.2012 podal navrhovateľ odvolanie proti oznámeniu č. 9102303/5/835685/2012 z 18.06.2012. Oznámením č. 9102303/5/147242/2013 zo dňa 18.01.2013 daňový úrad uviedol, že v zmysle § 72 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z. z. je možné podať odvolanie len proti rozhodnutiu a nie proti oznámeniu. Ďalej navrhovateľ podal odvolanie proti rozhodnutiu Daňového úradu Bratislava č. 9102303/5/2551320/2012 zo dňa 13.09.2012, pričom daňový úrad oznámením č. 9102303/5/1045645/2013 zo dňa 20.03.2013 opätovne oznámil navrhovateľovi, že je možné podať odvolanie len proti rozhodnutiu a nie proti oznámeniu. Podaním zo dňa 04.03.2013 doručil navrhovateľ Finančnému riaditeľstvu SR odvolanie proti oznámeniu č. 9102303/5/835685/2012 ako aj doplnenie argumentácie. Ten oznámením č. 1100302/1/183735/2013/857 zo dňa 16.04.2013 preskúmal skutkový stav a uviedol, že daňový úrad nebol nečinný vo veci podania žiadosti o vyplatenie úroku. Taktiež podaním zo dňa 17.04.2013 doručil navrhovateľ Finančnému riaditeľstvu SR odvolanie

proti rozhodnutiu č. 9102303/5/2551320/2012 zo dňa 13.09.2012. O tomto odvolaní rozhodlo Finančné riaditeľstvo SR oznámením č. 1100302/1/287924/2013/857 zo dňa 14.06.2013 tak, že opätovne uviedlo, že daňový úrad nebol vo veci nečinný. Navrhovateľ na obranu svojich práv a právom chránených záujmov podal sťažnosť doručенú Finančnému riaditeľstvu SR dňa 15.07.2013 proti nečinnosti Daňového úradu Bratislava, ktorá bola prešetrovaná daňovým úradom pod poradovým č. 47/2013 s tým, že bola vyhodnotená ako neopodstatnená. Ďalej navrhovateľ dňa 11.12.2014 podal urgenciu na vydanie rozhodnutia o odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu správcu dane č. 9102303/5/835685/2012 zo dňa 18.06.2012 a oznámeniu č. 9102303/5/2551320/2012 zo dňa 13.09.2012. Finančné riaditeľstvo oznámením č. 1100302/1/32338/2015/857 a č. 1100302/1/32363/2015/857 zo dňa 22.01.2015 uviedlo, že nie je oprávnené rozhodovať o odvolaní voči oznámeniam. Proti obom týmto oznámeniam podal navrhovateľ žalobu na ich súdny prieskum podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. (konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 5S/80/2015.

Pre krajský súd zo zisteného skutkového stavu vyplývajúceho z administratívneho spisu je nepochybné, že na všetky podania navrhovateľa reagoval odporca oznámeniami, každú jeho sťažnosť, resp. urgenciu vyhodnotil a podal k nej stanovisko, alebo oznámenie a teda je zrejmé, že postup odporcu nevykazoval znaky nečinnosti podľa § 250t O.s.p. Súd poukazuje na to, že v tomto konaní zohľadňoval postup odporcu podľa § 250t O.s.p. a nie podľa ustanovení § 244 a nasl., ktorých predmetom je prieskum právoplatných rozhodnutí a navyše tieto sú predmetom konania vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 5S/80/2015.

Záverom súd uvádza, že postup podľa § 250t O.s.p. (konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy) je len subsidiárnou formou právnej ochrany, ktorá nastupuje v prípade, ak nie je možné použiť inú formu napr. podanie žaloby podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p.

Na základe týchto skutočností má Krajský súd v Bratislave za to, že odporca v správnom konaní nebol nečinný a v správnom konaní konal tak, že na podnety navrhovateľa reagoval a z toho titulu posúdil krajský súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný. Krajskému súdu v Bratislave nezostalo nič iné, ako návrh v súlade s § 250t ods. 4 zamietnuť.

Podľa § 250t ods. 5 O.s.p., navrhovateľ má právo na náhradu trov konania, ak súd návrhu vyhovel. Nakoľko krajský súd návrhu nevyhovel a ako nedôvodný ho zamietol, navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal, odporcovi v zásade náhrada trov konania v správnom súdnictve neprináleží.

Poučenie:

Podľa § 250t ods. 7 O.s.p., proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.